

**СПРАВА «САБАДАШ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF SABADASH v. UKRAINE)**

(заява № 28052/13)

Стислий виклад рішення від 23 липня 2019 року

Заявник побудував прибудову, прикріпивши дах до балкону та стіни квартири його сусідів. Згодом сусіди заявника та органи місцевого самоврядування демонтували прибудову, у зв'язку з чим заявник звернувся до суду з цивільним позовом до сусідів щодо відшкодування матеріальної шкоди.

Суд першої інстанції відхилив позовні вимоги заявника, проте апеляційний суд скасував рішення суду першої інстанції та ухвалив нове рішення, яким зобов'язав відшкодувати заявнику матеріальну шкоду. Сусіди заявника не оскаржили рішення апеляційного суду та виконали його у повному обсязі.

Після закінчення строку на оскарження рішення заступник прокурора області подав касаційну скаргу на рішення апеляційного суду в інтересах сусідів, мотивуючи свій вступ в справу похилим віком та скрутним майновим станом відповідачів. Прокурор клопотав про поновлення строку на касаційне оскарження, просив скасувати рішення апеляційного суду та залишити в силі рішення суду першої інстанції.

Суд касаційної інстанції задовольнив скаргу прокурора.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав і основоположних свобод (далі — Конвенція) на необґрунтований вступ прокурора у цивільне провадження на національному рівні та необґрунтоване відновлення цього провадження, а також за статтею 1 Першого протоколу до Конвенції у зв'язку зі скасуванням остаточного рішення суду, яке набрало законної сили.

Розглянувши скарги заявника, Європейський суд зазначив, що повноваження національних судів не є необмеженими, адже під час вирішення питання про поновлення строку на оскарження вони мають перевірити, чи є підстави для поновлення строку на оскарження виправданими, а також обґрунтувати своє рішення про поновлення строку. У зв'язку з цим Європейський суд констатував порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.

Щодо скарги заявника за статтею 1 Першого протоколу Конвенції Європейський суд зазначив, що заявник жодним чином не обґрунтував стверджуване порушення його прав у зв'язку зі скасуванням рішення суду та дійшов висновку, що ця скарга є явно необґрунтованою. З огляду на це Європейський суд відхилив скаргу заявника відповідно до підпункту «а» пункту 3 та пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* прийнятними скарги заявника за пунктом 1 статті 6 Конвенції, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

2. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з необґрунтованим відновленням провадження на національному рівні;

3. *Постановляє*, що немає необхідності розглядати скаргу заявника за пунктом 1 статті 6 Конвенції на стверджувано необґрунтований вступ прокурора у справу на національному рівні;

4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити такі суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

(i) 900 (дев'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нарахуватись, в якості відшкодування моральної шкоди;

(ii) 1 000 (одна тисяча) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нарахуватись заявнику, в якості компенсації судових та інших витрат;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

5. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».